

ÜLVI ƏLƏKBƏRZADƏ

Ülvi Sahib oğlu Ələkbərzadə 8 oktyabr 1999-cu ildə Bakı şəhərində anadan olub. 2016-cı ildə Xətai rayonu, 263 saylı tam orta məktəbini bitirmişdir. Hazırda "Turizm" ixtisası üzrə Ali təhsilini davam etdirir.

Yaradıcılığa şeir yazmaqla başlayıb. Şeirləri, hekayələri 2012-ci ildən dövrü mətbuatda dərc olunur.

"Son bahar nəğməsi", "Söz yağışı" adlı kitabların müəllifidir.

Ülvi Ələkbərzadə eyni zamanda "Gənc Azərbaycan ziyalı", "Gənc Jurnalist" fəxri diplomlarının laureatıdır.

Ali təhsil almaqla yanaşı, Respublika TV (internet televiziyaşının) redaktoru, aparıcısıdır. Həmçinin Azərbaycan Yazıçılar Birliyinin nəzdində yaradılan IV Gənc ədiblər məktəbinin üzvüdür.

Ülvi Ələkbərzadə ikinci dəfədir ki, "Xəzan" jurnalında çap olunur. Jurnalın redaksiya heyəti gənc şairi doğum günü münasibətilə təbrik edir, ona can sağlığı, uzun və faydalı ömür, bol-bol yaradıcılıq uğurları arzulayır.

İyirmi yaşın mübarək!

BİR PAYIZ MELODİYASI

Yazdığım sətirlər çiçəktək solub,
Gözümə bir misra həsrətin dolub.
Gündüzüm gecəyə qaranlıq olub,
Bir payız axşamı görüşək yenə.

Həsrətdən düşmüşəm yatağa xəstə,
Kirpiklər qan ağlar, qulaqlar səsdə.
Bəlkə də gələrsən lap son nəfəsdə,
Bir payız axşamı görüşək yenə.

Pəncərəm önündə bənövşəm ağlar,
Sinəmi sənsizlik günbəgün dağlar.
Çat verib ürəkdə, qəlbimdə tağlar,
Bir payız axşamı görüşək yenə.

Gözümdən süzülür sənli günlərim,
Ayrılıq qoxuyur qəmli sözlərim.
Yanaqda üşüyər öpüş izlərim,
Bir payız axşamı görüşək yenə...

QALDI BAHARA

Nurlu sabahlara ümid bağladım,
Dolmuş buludlarla birgə ağladım.
Sazımı köklədim, dərdlə çağladım,
Çox gecdir, arzular qaldı bahara.

Mən dərdin özüyəm, dərdə bağlıyam,
Eşqin əzabından könlü dağlıyam.
Kədərdən istərəm elə ağlıyam,
Çox gecdir, arzular qaldı bahara.

Qara gecələrin göz yaşı mənəm,
Nakam məhəbbətin baş daşı mənəm.
Qəm xəzinəsinin daş-qaş mənəm,
Çox gecdir, arzular qaldı bahara..

PAYIZ TƏLƏSİR

Yenə payız ləhləyə-ləhləyə,
biz tərəflərə tələsir..

Xəzanlar misraların
ovcundan
ümid-ümid,
çiçək-çiçək,
yerə üz tutur...

Yarpaqların gözləri
gülür...
Rənglər əl çalır,
təbiətin gözəlliyinə baxaraq...

Buludların öpüşü
yağış olub,
gələ-gələ
yerə yağır...

Misralardan nə gözəl
payız ətri,
qoxusu gəlir...

Hava soyuduqca
misralar da üşüyür.
Məhəbbətimə
bələyib
isidirəm onları...

Qafiyələr sevincindən
şeyrlərin sətirlərində rəqs edir...
Payızın gəlişi
sətirlərə sevinc bəxş edib...

Rəngarəng
yarpaqların kirpiklərindən
sevgi, eşq süzülür,
ağaclardan havaya,
havadan;
küləklərə qovuşur,
küləklə birlikdə
ürəklərə doluşur...

KÜLƏYİN DODAQLARI

Eşqimizin kitabını taxdım
bu gün gözlərimə.
Kirpiklərimlə səhifələyib
Ümid-ümid,
arzu-arzu oxudum...
Oxuduqca göz yaşlarım,
bulud-bulud
Süzüldü kitabın səhifələrindən...
Süzülən göz yaşım,
ovcuma töküldü...
Ovcumda sənli xatirələrim
yarpaqladı.
Payız yaxınlaşır,
qorxuram ovcumda

yarpaqlayan xatirələrim
xəzan-xəzan tökülsün
Xan çınarın başından...
Sənli xatirələri
sərmişdim küləyin
dodaqlarına,
sənə çatdırsın deyə...
amma payız küləyi,
dağların sinəsinə
vurdu xatirələrimizi...
Elə həmin anda
ayrılıq nəğməsi
çalındı bizim üçün,
...bizim üçün...

İLK MİSRALARIN QIĞILTISI

Yarpaqların dodağından
süzülürdü
son bahar ətri...
Bulud göydən,
öpüş-öpüş yağış
ələyirdi yer üzünə.
Bu şəhərin gözləri
gülürdü həmin gün...
Gündüzün gözlərindən,
sevinc yaşları
arzu-arzu süzülürdü...
Təbiətin rəngi
o gün rəqs edirdi
torpağın ovcunda...
Bir körpə səsi
ümid-ümid
çiçəklədi bu dünyaya...
Həmin gün -
OKTYABRIN SƏKKİZİ...
Doğulduğu gün
ilham pəriləri qonmuşdu
kirpikləri üzərinə...
Elə ilk misrası da
körpə qığıltıları,
körpə ağlaması oldu...
Həkk oldu yaddaşlara
ilk övlad, sevinc misraları...
Beləliklə, bir körpə
özü də bilmədən qoşuldu
söz dünyasına,
özü də bilmədən
çevrildi övlad payına...
Körpə xəyallarla böyüdü -

həmin körpə qığıltıları,
körpə aqlamaları,
döndü sevgi misralarına...
Sətirlər, ümidlər, şeirlər -
həyatda əlindən tutdu...
Gələcəyə inamla,
sevgi dolu baxmağı
öyrətdi ilk misraları ona...

EŞQİMİZİN KÖYNƏYİ

Dörd tərəfim qaranlıqdır,
Bülbül kimi qəfəsdəyəm.
Gözüm gözlərinə həsrət,
Deyəsən, son nəfəsdəyəm.

Atdılar məni zindana,
Mən zindandan qorxmuram ki.
Sənsiz keçən hər saniyəm,
Elə zindan, qorxmuram ki...

O keçdiyim dar cığırdan,
Sənin sevginlə keçmişəm.
Mələk kimi bir gözəlin,
Gözlərindən su içmişəm.

Hər gecə dəli küləyin,
Mavi gözündən öpmüşəm.
Ulduzların gözlərində,
Məhəbbətimi görmüşəm.

Eşqimizin köynəyini,
Göz yaşlarımla yuyaram.
Misralarıma bələyib,
Şeirlərimdən asaram.

BU DÜNYADA

Dərdlərimi şərbət kimi,
asta-asta hey içirəm.
Öz dünyamın naz-qəmzəsin,
Yavaş-yavaş tək çəkirəm.

Bu dünyadan, o dünyaya,
Bir gözucu baxıram mən.
Boylanıram səmalara,
Yağış olub, yağırım mən.

Şair olub misraları
oxumağa bir kəs də yox.
Dəqiqələr ömür yazır,
Ölüm anın gözləyən çox.

Qəm-kədərin boynun bükək,
Ürəklərə sevgi əkək.
Eşqimizə qəsr çəkək,
Bu dünyada, bu dünyada

EŞQ ƏTİRLİ MİSRALAR

Ovcumda çiçək açıb
sənin gülüşlərin.
Arzularımdan,
ümidlərimdən,
sənin ətrin gəlir...
Gözlərimdə gözlərin,
əllərimdə-əllərin gəzir...
Çiçəkləyən gülüşün
kəpənək olub,
qonur baxışlarıma...
Baxışlarım saçlarına
sığal çəkir.
Çiyələk dodaqlarını
sənə yazdığım,
sevgi misraları bələyib...
Dodaqlarından sətir-sətir,
heca-heca
eşqimiz süzülür...
Gözlərindəki mavi,
sahilsiz dənizdə, sənə olan
saf, təmiz eşqim
yelkən açıb,
gələcəyə üzür...
Kırpiklərini oxu, əzizim,
kırpiklərindən sənə yazdığım
məktublar asılıb...
Eşq qoxulu, yasəmən ətirli
"Sən ətirli" məktublar...
Elə sən də mənim üçün
yasəmən, bənövşə,
lalə çiçəyisən...

